

ת"פ (באר שבע) 43665-08-21 - מדינת ישראל נ' טימור אחדוב - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 43665-08-21 - מדינת ישראל נ' טימור אחדוב - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 43665-08-21
מדינת ישראל

נגד

טימור אחדוב - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[20.11.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

ע"י ב"כ עוה"ד ליטל פרץ

ע"י ב"כ עוה"ד נאצר אלעטאונה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום שונים בעבירות הבאות:

א. התפרצות למקום מגורים/תפילה כדי לבצע עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין (שלוש עבירות).

ג. התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים כדי לבצע עבירה לפי סעיף 407 (ב) לחוק העונשין (שתי עבירות).

ד. כניסה למקום מגורים/תפילה כדי לבצע עבירה לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין.

ה. נטילת/החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו או לאפשר לאחר להשתמש בו - לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019 (להלן: חוק שירותי תשלום).

ו. שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום.

ז. ניסיון שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

ח. החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ביחד עם 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973.

2. בתאריך 05.10.21 הציגו הצדדים בפני כב' השופט אמיר דורון הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. לבקשת ההגנה נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן.

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים המפרטים בין היתר אופן שילובו בהליך טיפולי ומספר הזדמנויות שניתנו לנאשם להמשיך בהליך טיפולי.

בהמשך לכך, בתאריך 07.04.24 בדיון בפני כב' השופט סולקין, ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף, ת"פ 13248-01-22 שעניינו החזקת סם קוקאין לצריכה עצמית.

ת"פ 43665-08-21

3. אישום ראשון, בין יום 22.5.2021 ליום 23.5.2021, במועד שאינו ידוע במדויק פרץ הנאשם לביתו של המתלונן אליהו ברחוב הכותל המערבי בבאר שבע בדרך שאינה ידועה וזאת בכוונה לבצע גניבה. בהמשך לאמור גנב הנאשם מהדירה, ארנק ובו כסף מזומן בסך 500 ₪, תעודת זהות ביומטריה, כרטיס אשראי וכרטיסים נוספים וטבעת זהב. אישום שני, בהמשך אותו היום בין השעה 15:45 ל 23:10 פרץ הנאשם, למשרדה של המתלוננת פטריסה בכך שפתח דלת בכוונה לבצע גניבה. במעמד זה גנב הנאשם מחשב נייד ומסך מחשב.

אישום שלישי, בתאריך 22.05.21 בשעה 06:50 נכנס הנאשם לבית בקומת קרקע ברחוב הכותל המערבי בבאר שבע השייך למתלוננת יעל, בכך שפתח חלון המטבח שהיה סגור הכניס ידו דרך החלון והחל לחטט בתיקה של המתלוננת אשר היה מונח על החלון בחלק הפנימי, במעמד זה גנב הנאשם מתיקה של המתלוננת ארנק אשר הכיל 600 ₪ במזומן, רישיונות נהיגה וכרטיסי חיוב שונים. לאחר מכן רכש באמצעות כרטיסי החיוב מוצרים שונים דרך האינטרנט וזאת ב 4 הזדמנויות שונות וכן ניסה ב 7 הזדמנויות שונות לרכוש מוצרים שונים דרך האינטרנט אך העסקאות נכשלו בשל ביטול הכרטיס. סך הרכישות שביצע הנאשם 45.36 דולר.

ת"פ 13248-01-22

4. על-פי המתואר בכתב האישום בתאריך 23.05.21 נמצא הנאשם מחזיק בתחתוניו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.0946 גרם מוסלק בתוך מגבון ונייר מגולגל, לצריכתו העצמית.

תסקירי שירות מבחן

5. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים המפרטים אופן שילובו של הנאשם בהליך הטיפול. בתסקיר הראשון מיום 22.05.22, סקר שירות המבחן נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, היותו מכור לסמים ורצונו לפנות לגמילה, התדרדרות במצבו לאחר פטירת אמו. שירות המבחן העריך שיש לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול והתקבלה דחייה. בתסקיר לאחר מכן מיום 03.10.22, עלה כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם שולב באשפוזית אולם לאחר שסיים תקופת הגמילה שב וחזר להשתמש בסמים מסוג הרואין, הנאשם התנגד לשילוב בקהילה סגורה. נוכח האמור, שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית.

6. בין לבין הסתבר כי הנאשם פנה ביוזמתו לטיפול באשפוזית בחודש נובמבר 2021, נוכח זאת, סבר כב' השופט סולקין כי יש ליתן לנאשם הזדמנות נוספת והדיון נדחה לצורך בחינת המשך שילובו של הנאשם בהליך הגמילה והטיפול. בתסקיר מיום 23.01.23, עלה כי הנאשם סיים בהצלחה הליך טיפולי באשפוזית והועבר לקהילת "רוח מדבר" באמצע חודש דצמבר 2022, גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם משתף פעולה ומביע רצון לשקם חייו. בתסקיר מיום 29.08.23, מפורט כי הנאשם שהה בקהילה במשך 8 חודשים, אולם בחודש יוני 2023 נפלט מהקהילה לאחר שעבר על חוקי המקום. שירות המבחן ציין כי הנאשם באחת היציאות מהקהילה הביא עימו בחזרתו סם מסוג פנטניל וככל הנראה נתן מהסם גם לאחרים שהשתמשו ביחד עימו. נוכח זאת נדרש לעזוב את הקהילה שכן מדובר בהפרה משמעותית של חוקי המקום. הנאשם הכחיש זאת ושלל שימוש בסמים, לטענתו הפסקת הטיפול הייתה על רקע אלימות מילולית שלו כנגד מטופלים אחרים בקהילה. שירות המבחן סבר שהנאשם זקוק להמשך טיפול ומסגרת כדי לשמר הטיפול שעבר בקהילה, נערכה פנייה לקהילה לצורך בחינת חזרתו אך הדבר אינו אפשרי היות וקיימת תקופת צינון וכן על הנאשם היה להתחיל הטיפול מחדש, הנאשם סירב לשוב לטיפול בתנאים אלו. נוכח האמור המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית תוך התחשבות בתקופה בה שהה הנאשם בטיפול.
7. למרות האמור, ולפנים משורת הדין ולאחר שהנאשם הביע הסכמתו לשילוב בקהילה מחדש, ניתנה לו הזדמנות נוספת לצורך בחינת התאמתו לשילוב מחדש בקהילה טיפולית (ראה החלטות כב' השופט סולקין מיום 12.09.23 ומיום 28.01.24).
8. בתסקיר שהתקבל ביום 19.3.24, התברר כי הנאשם לא ביצע את הבדיקות הנדרשות לצורך בחינת שילובו מחדש בטיפול ואף לא התייצב למספר בדיקות לגילוי שרידי סם, נוכח זאת שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לגייס כוחות על מנת להניע מחדש את הליך הכניסה לקהילה הטיפולית ולכן לא בא בהמלצה שיקומית טיפולית בעניינו.
9. בהמשך לכך, במהלך הדיון ביום 07.04.24 בפני כב' השופט סולקין, ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף שעניינו עבירה של שימוש בסם קוקאין לצריכה עצמית. לפנים משורת הדין ניתנה דחייה נוספת לצורך השלמת הבדיקות הנדרשות מול שירות המבחן. בתסקיר האחרון מיום 9.5.24, ציין שירות המבחן שלמרות האמור בהחלטת בית משפט וההזדמנות שניתנה לנאשם הוא לא יצר קשר עם שירות המבחן ולפיכך, לא ניתנה המלצה טיפולית שיקומית בעניינו.
10. ממועד זה התיק הועבר לטיפול והדיון נדחה לצורך שמיעת טיעונים לעונש. במסגרת הדיון עתר ב"כ הנאשם פעם נוספת להפניית הנאשם להליך טיפולי, נוכח נסיבות אישיות מורכבות הקשורות בבת זוגו של הנאשם וכן במצבו הרפואי. כתימוכין לכך הוגשה חוו"ד עו"ס מטעם הסנגוריה הציבורית במסגרתה הומלץ לדחות הדיון ולאפשר לנאשם להשתלב בהליך גמילה. ב"כ המאשימה התנגדה לכך. בהחלטתי בסיום הדיון סברתי שאין מקום להורות על דחייה נוספת, בשים לב להזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם לצורך שילובו בטיפול, למרות זאת הנאשם לא השכיל לנצל זאת. מה גם שאין בנסיבות האישיות שהוצגו בפני כדי ליתן הזדמנות נוספת ולכן הוריתי על שמיעת טיעונים לעונש. טיעוני הצדדים

11. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוכנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, תוך שהדגישה כי מדובר בריבוי עבירות רכוש, כאשר בחלק מהאירועים מדובר בהתפרצות לדירת מגורים, היא ציינה פוטנציאל הפגיעה בנפש במקרים אלו. ציינה הנזק הישיר והעקיף שנגרם למתלוננים כתוצאה ממעשה הגניבה ובנוגע לתיק שצורף ציינה שמדובר בסם מסוג קוקאין הנחשב לסם קטלני וקשה.
12. המאשימה עתרה לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לגבי כל כתב אישום בנפרד, לגבי עבירות רכוש וההתפרצות עתרה למתחם הנע בין 32 ל 64 חודשי מאסר בפועל ובתיק הסמים עתרה למתחם הנע בין חודש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודת שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
13. בנוסף, ציינה ב"כ המאשימה שאומנם לחובת הנאשם עבר פלילי אשר התיישן, אך לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בעבר פלילי מכביד הכולל עבירות רכוש, בגין ריצה הנאשם מאסרים בפועל.
14. ב"כ המאשימה הפנתה לנאמר בתסקירי שירות המבחן. היא ציינה שהנאשם בחר שלא לנצל הזדמנויות שניתנו לו פעם אחר פעם. הנאשם החל הליך טיפולי בקהילה סגורה אך לא הצליח לעמוד בתנאי המסגרת ובצדק לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו ובשל כך טענה שאין כל מקום לסטות ממתחם הענישה לו עתרה.
15. בנוגע למסמכים שצורפו מטעם ההגנה, נטען כי המסמך שצורף מתייחס למצבה של בת זוגו ופגיעה בה שאירעה זמן רב לאחר ביצוע העבירות וכך גם לגבי המסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם, נטען כי אין להם נפקות בנוגע לנאשם או להפסקת ההליך הטיפולי שבוצע עובר להחמרת מצבו הרפואי.
16. בסופו של יום עתרה המאשימה, להטלת עונשי מאסר בגין כל מתחם בשליש התחתון של מתחמי הענישה, במצטבר, הטלת מאסרים על תנאי ממושכים אשר יהוו גורם מרתיע בגין כל העבירות בהן הוא הורשע וכן הטלת רכיבים כספיים בדמות קנס ופיצוי הולם למתלוננים.
17. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי מדובר במקרה מיוחד וחריג, בת זוגו של הנאשם מהווה עבורו דמות משמעותית ותומכת, בת זוגו חוותה אירוע טראומטי וקשה במסגרת אירועי 7 באוקטובר אשר השפיעה על מהלך חייה ועל יכולתה להוות גורם תומך ומסייע לנאשם, לאחר מכן חווה הנאשם אירוע רפואי שהשפיע על מהלך חייו, כעת הנאשם מצוי בהלך מחשבה אחר. הוא מבין את החשיבות של ההליך הטיפולי ומביע רצון כן ואמיתי לשיקום, הוא ציין שהנאשם הוכיח בעבר כי בכוחו להשתקם, לכן יש לאפשר לו למרות חומרת העבירות הזדמנות אחרונה לשיקום. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם נמנע במשך כ 14 שנים מלהסתבך בפלילים, הצליח להימנע מצריכת סמים אך נוכח משבר אישי שחוה בעקבות פטירת אמו שב להשתמש וביצע המיוחס לו.
18. ב"כ הנאשם הסביר את סמיכות הזמנים בין ביצוע העבירות וביקש שיקבע מתחם ענישה כולל, הוא ציין שמדובר באירוע חד פעמי שבוצע על רקע מצוקה אישית שחוה כאמור הנאשם.

19. ב"כ הנאשם טען שיש לתת הדעת להליך שעבר הנאשם במסגרת הקשר עם שירות המבחן, למצבו הרפואי של הנאשם כיום ולפיכך יש לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום.
20. בהתייחס למתחמי הענישה להם עתרה המאשימה, טען ב"כ הנאשם, שאינם משקפים את המקרה הנדון באופן ספציפי ונוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם יש להסתפק במקרה זה לכל היותר בהטלת עונש מאסר בעבודת שירות.
21. ב"כ הנאשם טען כי האינטרס הציבורי במקרה זה נדחק ויש לתת לנאשם הזדמנות נוספת להשתקם. הדגיש כי לאחר האירוע הרפואי שחוזה הנאשם הוא מבין כיום שעליו לעשות הכל למען משפחתו וזה המקרה בו על בית המשפט לגלות מידת רחמים.
22. הנאשם בדברו במעמד הטיעונים לעונש, הביע צער על מעשיו, לקח אחריות על מעשיו, ביקש שבית המשפט יתן לו הזדמנות נוספת לשיקום, הביע רצונו להשתלב בהליך גמילה וציין את מורכבות מצבו הרפואי. לציין כי במסגרת ראיות ההגנה הוגש אף מכתב של בת זוגו של הנאשם בו פירטה את הנסיבות של השנה האחרונה ואת בקשתה לנקוט במידת הרחמים ולאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי פעם נוספת.
- דיון והכרעה
- קביעת מתחם העונש ההולם
23. במקרה דנן, מדובר בשני כתבי האישום שונים המתארים אירועים שונים אשר התרחשו לא רק במועדים שונים אלא מדובר במעשים שאין ביניהם קשר ענייני הדוק, מכאן שיש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל כתב אישום. (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נגד מדינת ישראל (24.6.15); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נגד מדינת ישראל (29.12.14); ע"פ 1261/15 דלאל נגד מדינת ישראל (13.9.15)).
24. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- ת"פ 43665-08-21
25. כתב האישום מייחס לנאשם התפרצות לשתי דירות, לעסק, גניבה, נטילת כרטיס חיוב שימוש וניסיון שימוש בכרטיסי חיוב.

26. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות ההתפרצות, גניבה שימוש בכרטיס חיוב הינם הזכות להגנה על קניינו של אדם, על שלומו ופרטיותו של אדם, ועל תחושת הביטחון של הציבור וזאת לצד ההגנה על קיום חיי מסחר תקינים. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית, וזאת בשים לב למספר העבירות שבוצעו ונסיבות ביצוע העבירות.

27. עבירת התפרצות למקום מגורים, מלבד היותה עבירת רכוש מגלמת בתוכה נזקים ישירים ועקיפים שכן מלבד הפגיעה בקניינו הפיזי של אדם נפגעת תחושת הביטחון ההגנה על ביתו ושלווה נפשו של המתלונן, מדובר בחדירה של אדם זר למרחב הפרטי של אדם אחר, לא בכדי העונש המרבי בגין עבירה זו הינו עד ל 7 שנות מאסר תלוי נסיבות ביצוע העבירה. וזאת ללא קשר אם בוצעה גניבה.

לענין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת, ראו הנאמר בבש"פ 45/10 מסארה נ' מדינת ישראל (8.1.10), הדברים נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה: "... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

וכן ראו דברי כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.08): "כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

וראה הנאמר לאחרונה ברע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.22):

"יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביודעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, נוכח הפגיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי".

28. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

29. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מאסרים ממושכים, כמפורט להלן:

א. רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.22), הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לדירה וגניבה, בכך שהתפרץ לדירה, כאשר באותה העת ישנה המתלוננת, הוא הסתובב בבית וגנב חפצים ושונים כאשר לפתע התעוררה המתלוננת הבחינה בו והוא נמלט. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 13 ל 29 חודשי מאסר, הנאשם נדון ל-14 חודשי מאסר, מאסרים על-תנאי ופיצוי, ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל בנוגע לרכיב המאסר המותנה. בקשתו לרשות ערעור נדחתה גם כן, תוך שבית המשפט העליון עמד על חומרת העבירה, הנזק לקורבן, הצורך בהרתעה ובהגברת תחושת הביטחון, והוסיף כי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו".

ב. רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל (23.03.22) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת התפרצות לדירה וגניבה, זאת לאחר שהתפרץ באישון לילה באמצעות מפתח מותאם לדירת מגורים נעולה, בה מתגוררים המתלון ושלושה שותפים. המתלון הבחין במבקש, והוא ושותפיו אחזו בו עד שהגיעה משטרה למקום. בית משפט השלום קבע מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל 20 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים במצטבר. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו, תוך שבית המשפט העליון "יש להחמיר בעונשם של המבצעים עבירות גניבה והתפרצות, המערערות את ביטחונם של האזרחים ופוגעות בפרטיותם של נפגעי העבירה".

ג. רע"פ 689/20 גבאי נ' מדינת ישראל (28.01.20) הנאשם הורשע בעבירות התפרצות וגניבה, בכך ששבר את הסורגים המפרידים בין חצר בית לחדר השירות, פתח חלון הזזה נכנס לדירה, גנב תכשיטים וסך של 6,000 ₪, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 6 ל 18 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל 12 חודשי מאסר בפועל, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, תוך שבית המשפט העליון מצוין שמדובר בעונש הולם ואינו מחמיר יתר על המידה. ד. עפג (חי') 58361-05-21 עיסא פדלי נ' מדינת ישראל (24.09.21) נדחה ערעור של נאשם, אשר צירף מספר תיקים ביניהם, כתב אישום בו הורשע בעבירות של התפרצות וגניבה, הנאשם התפרץ לבית שכונו באופן שהרים אבן, הניחה בסמוך לחלון בחלק האחורי של הבית, טיפס על האבן, הרים את תריס הגלילה החשמלי של חלון ונכנס דרכו לתוך הבית וחיטט בתוכו וגנב רכוש יקר ערך וכסף מזומן. בית משפט השלום קבע בעניין ההתפרצות והגניבה, מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל בגין כל 3 התיקים. בית המשפט המחוזי דחה הערעור על חומרת העונש תוך שצוין כי העונש שהוטל הינו מאוזן וראוי בנסיבות תיק זה.

ה. רע"פ 5240/17 אבו עג'אג'י נ' מדינת ישראל (29.06.17) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של כניסה לדירת מגורים וגניבה, הנאשם נכנס ביחד עם אחר לדירה בעודו עוטה גרביים על ידיו, בדירה לא היה איש, הנאשם גנב שרשרת זהב בשווי 5,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 18 חודשי מאסר, הנאשם בעל עבר פלילי קודם, נדון ל 13 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים חלק בחופף וחלק במצטבר.

ו. רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.4.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת התפרצות למקום מגורים, בכך ששבר את סורג חלון הדירה ונכנס לתוכה ונטל מהדירה מצלמה. בהמשך התפרץ המבקש לדירה אחרת בכך שנכנס דרך החלון מתוך כוונה לגנוב כסף מבעליה. בתיק המצורף יוחסו לנאשם עבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה, לאחר שעקר תריס חלון ממקומו בדירה, נכנס לתוכה וגנב ממנה רכוש רב. בנוסף, הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין כל אחת מעבירות ההתפרצות. בית משפט השלום לקח בחשבון הליך השיקום, עברו הפלילי, נטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

ז. רע"פ 4156/13 בוחניק נ' מדינת ישראל (12.6.2013) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם הנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל- 7 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ערעור ההגנה נדחה. נקבע כי מתחם הענישה הראוי נע בין 12 ל-24 חודשים. עונשו של הנאשם הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות לערער נדחתה.

ח. עפ"ג (ב"ש) 2811-04-20 עמוש נ' מדינת ישראל (14.05.20) נדחה ערעור של הנאשם הורשע על פי הודאתו בכניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה ובגניבה, בכך שנכנס לדירה קצת לפני חצות, דרך הדלת וגנב מהדירה שני מכשירי טלפון נייד לאחר מכן אותם על ידי המשטרה שמכשירי הטלפון בתחתוניו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, הנאשם בעל עבר פלילי קודם בעבירות רכוש נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים חלקו בחופף, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת והפעלת התחייבות.

ט. ת"פ (ב"ש) 31895-10-19 מדינת ישראל נ' מאמו (21.01.20) הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במספר עבירות רכוש שבוצעו באותו לילה, עבירות של כניסה לבית מגורים, הסגת גבול וגניבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. הנאשם בעל עבר פלילי קודם בתחום עבירות הרכוש, נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה בן 5 חודשים חלק בחופף וחלק במצטבר, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים והפעלת התחייבות.

י. מדיניות הענישה הנוהגת בהתפרצות למקום מגורים בשילוב עם גניבה ושימוש בכרטיס חיוב מפנה, לת"פ 55153-11-22 מדינת ישראל נ' דדון, ת"פ 50535-05-23 מדינת ישראל נ' אולפת, שניהם מבית משפט השלום באר שבע ובשניהם נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות הדומות למקרה שבפניי. לאור כל המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות התיק וצבר האירועים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע מ-20 חודשי מאסר בפועל ועד ל-40 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 1324-01-22

30. המלחמה בנגע הסמים הינה קשה ובלתי פוסקת, עבירות הסמים פוגעת בערכים חברתיים של הגנה על הציבור בכללותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים וזאת לצד הנזקים הכלכליים והחברתיים הנגרמים עקב שימוש בסמים. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית הינה ברף הנמוך. לעניין ההשפעות ההרסניות של סם הקוקאין, ראה הנאמר בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (04.07.12).

31. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: הנאשם נתפס מחזיק סם מסוג קוקאין במשקל 0.0946 גרם, על גופו מוסלק במגבון.

32. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים כוללת עונשים במנעד רחב החל מעונשי מאסר על תנאי, צו של"צ ועד למאסר בפועל למספר חודשים.

לאור כל המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות התיק, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע החל מצו של"צ, מאסר מותנה ועד ל-4 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

סטייה משיקולי שיקום

33. באשר לשיקול השיקומי, נתתי דעתי להליך הטיפולי אותו עבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, אולם באתי למסקנה כי בשים לב למפורט בתסקירים, לעובדה כי בסופו של יום לא הצליח הנאשם להחזיק בהליך השיקומי וחזר ונפל לשימוש בסמים, אין בכך כדי להצדיק סטייה מהמתחם, אלא להתחשב בו בתוך המתחם. בהקשר זה נתתי דעתי לניסיונותיו של הנאשם להשתלב בהליך שיקומי כפי שפורט בהרחבה במסגרת תסקירי שירות המבחן, הבעת מוטיבציה לשיקום והימנעותו ממעורבות בפלילים, כל אלו ראויים להתחשבות ומהווים במידה מסוימת נסיבות להקלה בעונשו של הנאשם, גם אם ההליך הטיפולי בסופו של דבר לא הניב פרי ולא הביא לתוצאות. טוב ונכון לעודד השתלבות של נאשמים בהליכים שיקומיים - טיפוליים, וככל שמדובר בהשתלבות שנעשתה מתוך רצון כן וניסיונות אמיתיים, כפי שלטעמי היה בעניין שבפני, יכול הדבר לשמש נסיבה לקולא גם אם ההליך בסופו של דבר לא צלח. אך כפי שצינתי לעיל, אין בנתונים אלו כדי להצדיק סטייה ממתחמי הענישה, ולטעמי נתונים אלו מביאים למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחמי הענישה שקבעתי.

גזירת העונש המתאים לנאשם

34. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:
הנאשם בעל עבר פלילי ישן בעבירות רכוש, ריצה בעברו הרחוק מאסרים בפועל.
במשך שנים ארוכות הצליח הנאשם להיחלץ מההוויה העבריינית ושב למסלול חיים תקין ונורמטיבי, למרבה הצער הנאשם חווה משבר אישי ושב לצורך סמים ועל רקע זאת ביצע העבירות המיוחסות לו. הנאשם הביע רצון להיגמל ולהשתקם ואף עשה מאמצים כדי להצליח, אך הוא נאלץ לעזוב את הקהילה הטיפולית לאחר שכשל ועבר על הוראות המקום ולאחר מכן התקשה לגייס כוחות לשוב למערך טיפולי סדיר, למרות מספר רב של הזדמנויות כשל הנאשם שוב ושוב ולא הצליח לחזור ולהשתלב במערך הטיפולי.
יחד עם זאת, יש לציין כי הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה על התנהלותו, הנאשם שהה בקהילה טיפולית תחת תנאים מגבילים במשך תקופה, עצם ניסיונותיו להתקדם בטיפול והעובדה ששהה בקהילה טיפולית יובאו כנקודות זכות עבורו. ברור ומובן שכאשר מדובר בנאשם שהשלים בהצלחה הליך טיפול ששינה אורח חייו ראוי להקל ואף לחרוג ממתחם הענישה, אולם לטעמי, בנסיבות מסוימות, גם נאשם שהביע רצון וניסה במהלך תקופה להשתלב בטיפול ראוי להתחשבות והקלה במידה מסוימת גם אם ההליך לא הושלם ולא הביא לשינוי המיוחל. בנוסף, נתתי דעתי למצבו הרפואי המורכב של הנאשם (ראה המסמכים הרפואיים שהוצגו נ/4), ולמצבה של בת זוגו (ראה נ/1, נ/2, נ/3) המהווה עבור הנאשם דמות משמעותית ותומכת. כמו כן, נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות והעובדה כי הנאשם לא חזר לבצע עבירות פליליות נוספות.

לאור האמור, מצאתי להקל על הנאשם ברכיב הכספי ולא להטיל עליו קנס כספי וזאת משום ביטוי להליך הטיפול הארוך בו נקט, אולם אין בכך כדי לפטור הנאשם מתשלום פיצוי לקורבנות שנפגעו ממעשי העבירות. כמו כן, מצאתי להסתפק בפסילת רישיון נהיגה על תנאי בלבד על מנת לאפשר לנאשם להשתקם לאחר סיום ריצוי עונשו.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר "דקל" ביום 05.01.25 עד השעה 08:00 בצירוף תעודת זהות ופרוטוקול גזר הדין. הוסבר לנאשם זכותו לפנות ליחידה למאסרים נדחים בשב"ס לעניין מקום ריצוי העונש.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת רכוש או עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירה רכוש או עבירת סמים מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

ד. הנאשם ישלם פיצוי כספי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים הבאים:

ע"ת 1 מר אליהו פוקולה ת.ז. 004614699

ע"ת 2 הגב' יעל אוחיון ת.ז. 068907633

ע"ת 3 הגב' פטריסיה חגבי ת.ז. 069767135

הפיצוי הכולל בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.25 ובראשון לכל חודש שאחריו עד סיום מלוא תשלום הפיצוי. התשלום יבוצע בתחילה לע"ת 1, לאחר מכן לע"ת 2 ולבסוף לע"ת 3.

את הפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ו. פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 6 חודשים, ככל יעבור משך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה כלשהיא על פקודת הסמים המסוכנים.

ז. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

מורה על השמדת הסמים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.